

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Kfv.VI.37.836/2022/7.

A tanács tagjai: Dr. Vitál-Eigner Beáta a tanács elnöke
Dr. Rák-Fekete Edina előadó bíró
Dr. Kurucz Krisztina bíró
Dr. Bernáthné dr. Kádár Judit bíró
Dr. Horváth Tamás bíró

A felperes: Név1
(cím1)

A felperes jogi képviselője: Dr. Ortutay Attila egyéni ügyvéd
(cím2)

Az alperes: Budapest Főváros Kormányhivatala
(cím3)

Az alperes képviselője: Dr. Récsényi Adrienn kamarai jogtanácsos

A per tárgya: állampolgárság visszavonása iránti ügyben indult
közigazgatási jogvita

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: a felperes

A felülvizsgálni kért jogerős ítélet: a Fővárosi Törvényszék 2022. szeptember 8. napján kelt
105.K.706.277/2021/15. számú ítélete

Rendelkező rész

A Kúria a Fővárosi Törvényszék 105.K.706.277/2021/15. számú ítéletét megváltoztatja, az alperes BP/E/031006/2021. számú határozatát megsemmisíti, és az alperest új eljárás lefolytatására kötelezi.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 50.000 (ötvenezer) forint felülvizsgálati perköltséget.

A kereseti és a felülvizsgálati eljárási illeték az állam terhén marad.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes 2014. december 12-én a magyar állampolgárságról szóló 1993. évi LV. törvény (a továbbiakban: Ápt.) 4. § (3) bekezdése alapján honosítási kérelmet nyújtott be a Hajdú-Bihar Megyei Kormányhivatal Hajdúböszörményi Járási Hivatalánál. Honosítási kérelmében akként nyilatkozott, hogy a magyar nyelvet érti és beszéli. A felperes honosításáról a köztársasági elnök a 2015. július 10-én kelt határozatával döntött. A felperes az állampolgársági esküt 2015. augusztus 5-én letette, és ezzel a magyar állampolgárságot megszerezte.

[2] A felperes 2021. július 7-én Magyarország Prágai Nagykövetségének Konzuli Hivatalában -személyesen eljárva - elveszett magánútlevele pótlása iránti kérelmet terjesztett elő. A konzuli hivatal munkatársa az ügyintézés során észlelte, hogy a felperes nagyon keveset beszél magyarul, ezért személyesen meghallgatták, amelyről jegyzőkönyvet vettek fel. A felperesnek feltett kérdések a magyar állampolgárság megszerzésének körülményeire vonatkoztak, amelyről a felperest tájékoztatták. Mivel a felperes a nevére és a születési adataira vonatkozó kérdésekre is csak részben tudott válaszolni, a meghallgatás cseh nyelven zajlott. A jegyzőkönyvben rögzítésre került, hogy a felperes nem beszéli a jogszabály által elvárt szinten a magyar nyelvet. Az ügyintézés idején a felperes rosszul lett és kórházba szállították, ahol ambulánsan ellátták és még aznap elbocsátották.

[3] Az alperes a 2021. augusztus 9-én meghozott BP/E/031006/2021. számú határozatában megállapította, hogy a felperes magyar állampolgársága visszavonásának feltétele a magyar nyelvtudás hiánya miatt fennáll. Indokolásában az Ápt. 9. § (1) bekezdésére, valamint az Ápt. végrehajtásáról szóló 125/1993. (IX.22.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Vhr.) 8/B. § (1)-(2) bekezdéseire hivatkozott. Rámutatott arra, hogy a Kúria a határozataiban - Kfv.37.704/2015/6., a Kfv.37.804/2015/4., a Kfv.37.848/2018/4. szám - elfogadta az alperesi álláspontot, amely szerint az eljáró konzul meg tudja ítélni a magyar nyelvtudás hiányát. A konzuli meghallgatásról felvett jegyzőkönyv kétséget kizáróan igazolja

a felperes magyar nyelvtudásának hiányát, ezért a tényállás tisztázása érdekében további bizonyítási eljárás lefolytatása, így a felperes személyes meghallgatása nem volt szükséges. Nem tartotta életszerűnek, hogy a honosítási kérelem benyújtása és a konzuli hivatalban történt meghallgatása között eltelt idő alatt a honosítási kérelem benyújtásakor fennállt nyelvtudás teljesen visszafejlődött, és a felperes emiatt nem tudott magyar nyelven kommunikálni. Mindezek alapján megállapította, hogy a felperes jogszabály megszegésével szerezte a magyar állampolgárságot, mivel a magyar nyelvtudására vonatkozóan hamis nyilatkozatot tett honosítási kérelmében.

A kereseti kérelem

[4] A felperes keresetében az alperesi határozat megsemmisítését kérte.

[5] Álláspontja szerint az alperes határozata sérti Alaptörvény XXIV. cikkét, az Ápt. 4.§-át, 9. § (1)-(2) bekezdéseit, valamint a Vhr. 8/B.§-át. A Kúria precedensértékű Kfv.38.186/2021/10. számú határozatára hivatkozással állította a tisztességes hatósági eljáráshoz való jogának sérelmét, amely arra tekintettel valósult meg, hogy az alperes nem értesítette őt az eljárás megindításáról, nem biztosította a nyilatkozattételhez való jogát, annak ellenére, hogy a személyes részvétele nélkül nem tisztázható a tényállás. A honosításkori nyelvtudása meglétének bizonyítására a honosítási kérelmére és az eskütételi jegyzőkönyvre hivatkozott.

[6] Az elsőfokú bíróság végzésével tájékoztatta a felperest a bizonyítási teherről, nevezetesen, hogy a felperest terheli annak bizonyítása, hogy az alperesi határozatban foglaltakkal ellentétben a honosítási kérelem benyújtásakor magyar nyelvtudással rendelkezett, amely bizonyítási kötelezettségének a tárgyaláson történő személyes meghallgatása indítványozásával és a tárgyaláson történő személyes nyilatkozatával tehet eleget.

Az elsőfokú ítélet

[7] Az elsőfokú bíróság ítéletével a keresetet elutasította.

[8] Indokolásában az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésére, az Ápt. 4. § (3) bekezdésére, az Ápt. 9. § (1) bekezdésére, valamint a Vhr. 8/B. § (1) és (2) bekezdéseire hivatkozott.

[9] Hangsúlyozta, hogy az állampolgárság visszavonása iránti eljárás részletszabályait tartalmazó Vhr. 8/B. § (2) bekezdése bizonyítási eljárás lefolytatását csak annak indokoltsága esetén írja elő. Az alperesnek a konkrét ügyben a tényállás tisztázása érdekében bizonyítási eljárást azért nem kellett lefolytatnia, mivel a konzuli hivatalban lefolytatott meghallgatásról felvett jegyzőkönyv elegendő bizonyítékul szolgál az állampolgárság visszavonásához. A jegyzőkönyv ugyan nem az alperes előtti eljárásban készült, a felperesnek azonban – tekintettel az Ápt. 9.§ (1) bekezdésére – tudnia kellett, hogy a jegyzőkönyv tartalma az állampolgárság visszavonását megalapozó bizonyíték lehet, amely az állampolgárság visszavonása iránti eljárásban is felhasználható.

[10] Nagy hangsúllyal mutatott rá arra, hogy a perben a felperest a bizonyítási teherről tájékoztatta, ő azonban a tárgyaláson személyesen nem jelent meg, nem élt azzal a lehetőséggel, hogy az alperesi határozatban foglaltakkal ellentétben bizonyítsa, hogy a honosítási kérelem benyújtásakor magyar nyelvtudással rendelkezett.

[11] Megjegyezte, hogy a felperes rosszlétének az ügy érdemi eldöntése szempontjából nincs jelentősége, mivel az a jegyzőkönyv aláírását követően következett be.

[12] Álláspontja szerint az alperes a jegyzőkönyvet értékelve okszerűen állapította meg, hogy felperes már a kérelem benyújtásakor sem rendelkezett a honosításhoz szükséges magyar nyelvtudással arra is tekintettel, hogy a honosításkori nyelvtudás ellenőrzésének körülményei nem ismertek. Az időmúlást mint nyelvtudás megkopását előidéző körülményt illetően kiemelte, hogy a Kúria gyakorlata - Kfv.37.804/2015/4., a Kfv.37.848/2018/4. - következetes abban is, hogy az időmúlásra alappal hivatkozni nem lehet. Abból a körülményből, hogy a felperes Magyarországon korábban hivatalos ügyeket intézett, a nyelvtudására vonatkozó következtetés nem volt levonható.

[13] A precedensként hivatkozott Kfv.38.186/2021/10. számú kúriai határozatot ügyszakosság hiányában nem tartotta irányadónak, mivel a megjelölt ügyben az állampolgárság visszavonására az ügyfelek személyes meghallgatása nélkül került sor, a jelen ügyben azonban e körülmény nem állt fenn a konzuli meghallgatás okán.

A felülvizsgálati kérelem és a felülvizsgálati ellenkérelem

[14] A felperes felülvizsgálati kérelmében az elsőfokú ítélet megváltoztatását, az alperesi határozat megsemmisítését és az alperes új eljárásra kötelezését kérte.

[15] Álláspontja szerint az ítélet sérti az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdését, valamint a Vhr. 8/B. § (2) bekezdését.

[16] Rámutatott arra, hogy a Kúria Kfv.37.704/2015/6. és Kfv.37.804/2015/4. számú határozataiban megjelenő jogértelmezés alapján az Ápt. 4. § (3) bekezdése és a 9. § (1) bekezdése helyes értelmezése szerint nem a jelenlegi, hanem a honosítási kérelem benyújtásakor fennálló nyelvtudása a releváns. A magyar nyelvtudása fennállását kétséget kizáróan igazolja a honosítási kérelme, az eskütételi jegyzőkönyv, továbbá az, hogy két alkalommal személyesen járt el magyarországi okmányügyintézés során.

[17] Nézete szerint a külképviseleti jegyzőkönyvben foglalt nyilatkozatok nem vehetők figyelembe, különös tekintettel arra, hogy a jegyzőkönyv felvétele során rosszul lett és eszméletét veszítette.

[18] Sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság elmulasztotta annak megállapítását, hogy az alperes eljárása sérti a tisztességes hatósági eljárásához való jogát. Ez abban nyilvánult meg, hogy az alperes nem értesítette őt az eljárás megindításáról, nem hallgatta meg személyesen, végső soron teljesen elzárta a bizonyítás lehetőségétől. Márpedig annak a feltételnek a fennállása, hogy rendelkezik-e a honosításhoz szükséges nyelvtudással, kizárólag az ő személyes meghallgatása útján tisztázható. Mindebből következően alappal hivatkozott a keresetében Vhr. 8/B. § (2) bekezdés sérelmére.

[19] Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság indokolatlanul tért el a Kúria Kvf.38.192/2021/9. és Kfv.38.186/2021/10. számú határozataitól. Annak ellenére, hogy vannak tényállásbeli különbségek a hivatkozott és az alapul szolgáló ügy kapcsán, nem jelenti azt, hogy a kúriai határozatokban megállapított aggályok ebben az ügyben ne lennének megállapíthatók. Jelen ügyben sem értesítette őt az alperes az eljárás megindításáról, ekként pedig megfosztotta valamennyi olyan jogától, mely őt, mint a hatósági eljárás ügyfelét, a tisztességes eljárás követelményei szerint megilletik.

[20] Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában fenntartását indítványozta.

[21] Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg a tényállást, a bizonyítékokat megfelelően értékelte. A felperes eljárásjogai nem sérültek, hiszen a személyes jelenléte a tárgyaláson nem volt kötelező, személyes meghallgatása - a közigazgatási határozat meghozatalát megelőzően rendelkezésére álló, a magyar nyelvtudás ellenőrzéséről felvett jegyzőkönyvre, mint okirati bizonyítékra tekintettel a tényállás kellő mértékű tisztázottsága miatt - a közigazgatási perben sem volt indokolt.

[22] A prágai külképviseleten felvett jegyzőkönyv tartalmazza, hogy a felperest a jegyzőkönyv felvételének okáról, jogairól és kötelezettségéről tájékoztatták, amelyet aláírt. A felperes nem jelezte, hogy nincs tisztában azzal, hogy a magyar nyelvtudását miért ellenőrzik, illetőleg, hogy milyen eljáráshoz vesznek fel jegyzőkönyvet. A felperes számára biztosított volt a határozati megállapítással szembeni bizonyítás lehetősége, amellyel azonban nem élt. Amennyiben a megelőző eljárásban a tisztességes eljáráshoz kapcsolódó jogsérelem történt volna, az a bírósági eljárásban orvosolható lett volna.

[23] Nézete szerint a felülvizsgálati kérelemben hivatkozott kúriai joggyakorlattól való eltérés ügyszemélyiség hiányában nem vizsgálható, mivel a hivatkozott ügyek felpereseinek a személyes meghallgatására a közigazgatási eljárásban nem került sor, azonban jelen esetben a jegyzőkönyv felvételére a felperes személyes jelenlétében került sor.

A Kúria döntése és jogi indokai

[24] A felülvizsgálati kérelem alapos.

[25] A Kúria a Kp. 115. § (2) bekezdése alapján alkalmazandó Kp. 108. § (1) bekezdés szerint a jogerős ítéletet a felülvizsgálati kérelem és a felülvizsgálati ellenkérelem keretei között vizsgálta felül.

[26] A Kp. 120. § (5) bekezdése alapján a felülvizsgálati eljárásban bizonyítás felvételének nincs helye, a Kúria a felülvizsgálati kérelem elbírálása során a jogerős határozat meghozatalakor rendelkezésre álló iratok és bizonyítékok alapján dönt.

[27] Az elsőfokú bíróság pontosan és törvényesen állapította meg az ügy tényállását, és helyesen hívta fel az alkalmazandó jogszabályokat, azt azonban tévesen állapította meg, hogy a felperes alaptalanul hivatkozott a tisztességes hatósági eljáráshoz való alapjoga megsértésére, továbbá jogkérdésben indokolatlanul eltért a Kúria Kfv.38.186/2021/10. és a Kvf.38.192/2021/9. számú, a Bírósági Határozatok Gyűjteményében (a továbbiakban: BHGY) közzétett határozataiban foglaltaktól.

[28] Az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdése szerint mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék. A hatóságok törvényben meghatározottak szerint kötelesek döntéseiket indokolni.

[29] Az Ápt. 4. § (3) bekezdése értelmében az (1) bekezdés b) és d) pontjában meghatározott feltételek fennállása esetén - kérelmére - kedvezményesen honosítható az a nem magyar állampolgár, akinek felmenője magyar állampolgár volt vagy valószínűsíti magyarországi származását, és magyar nyelvtudását igazolja.

[30] Az Ápt. 9. § (1) bekezdése szerint a magyar állampolgárság visszavonható attól a személytől, aki magyar állampolgárságát a jogszabályok megszegésével, így különösen valótlan adatok közlésével, illetve adatok vagy tények elhallgatásával a hatóságot félrevezetve szerezte meg. Nincs helye a visszavonásnak a magyar állampolgárság megszerzésétől számított húsz év elteltével.

[31] A Vhr. 8/B. § (1) bekezdése értelmében a hatóságok, valamint az állami szervek haladéktalanul értesítik az állampolgársági ügyekben eljáró szervet, ha az eljárásuk során a magyar állampolgárság visszavonására okot adó körülményt észlelnek. A (2) bekezdés szerint a magyar állampolgárság visszavonására irányuló eljárásban az állampolgársági ügyekben eljáró szerv indokolt esetben az Ápt. 9. § (2) bekezdése szerinti határozat meghozatalához szükséges tényállás tisztázása érdekében bizonyítási eljárást folytat le. A bizonyítási eljárásban minden olyan bizonyíték - különösen az ügyfél személyes meghallgatása, valamint az állampolgársági kérelmet átvevő nyilatkozata - felhasználható, amely a tényállás tisztázására alkalmas.

[32] Az állampolgárság visszavonása iránti eljárás részletszabályait az Ápt. 9. §-a és a Vhr. 8/B. § (2) bekezdése rögzíti. E rendelkezések – szemben a közigazgatási hatósági eljárásokat kódex jelleggel szabályozó, az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény (Ákr.) rendelkezéseivel – már csak számuknál fogva sem tartalmazznak teljes körű, az alapelvekre, az ügyféli jogokra és kötelezettségekre, a hatóság eljárására vonatkozó részletes eljárási szabályozást. Mindez azonban nem befolyásolja azt, hogy a tisztességes hatósági eljáráshoz való alapjog érvényesülését az ilyen kevésbé szabályozott hatósági eljárásokban is biztosítani kell. Nem függhet ugyanis a közigazgatási hatósági eljárás szabályozottsági szintjétől az ügyfelek tisztességes hatósági ügyintézéshez való alapjogának az érvényesülése.

[33] Arra vonatkozóan, hogy mikor minősül egy eljárás tisztességesnek, terjedelmes alkotmánybíróági joggyakorlat áll rendelkezésre. A 3311/2018. (X.16.) AB határozat (a továbbiakban: AB határozat) – korábbi jogi környezetben, de azonos témában kifejtett tartalma alapján – alkalmazható jelen ügyre is. Az AB határozat [26] bekezdésében az Alkotmánybíróság leszögezte, hogy a tisztességes hatósági eljáráshoz való jog magában foglalja mindenkinek a jogát arra, hogy az őt hátrányosan érintő egyedi intézkedések meghozatala előtt meghallgassák, az iratokat megismerje és az igazgatási szervek a döntéseiket indokolják. A tisztességes hatósági eljárás azonban nem pusztán a jogszabályok megtartásával azonos, bár az mindenképpen szükséges feltétele annak.

[34] Az AB határozat [33] bekezdése szerint az eljárás megindulásáról való értesítés garanciális jelentőségű az ügyféli részvételi jogok gyakorlása szempontjából, mivel az eljárás megindulásáról való értesülés minden ügyféli eljárási jognak alapvető feltétele, továbbá a bizonyítékok megismeréséhez való jog szintén a tisztességes hatósági eljáráshoz való jog szerves részét képezi, mert az ügyfél a bizonyítékok megismerését követően tudja kialakítani a hivatalból indított, felelősséget megállapító hatósági eljárásokban a védekezését. Mindezekre tekintettel az Alkotmánybíróság azt állapította meg, hogy az eljárás megindulásáról való értesítés joga, valamint a bizonyítékok megismerésének joga a nyilatkozattételhez és a védekezéshez való jogon keresztül a tisztességes hatósági eljáráshoz való jog értelmezési tartományához szükségképpen hozzátartozik.

[35] Az AB határozat [34] bekezdése szerint a tisztességes eljáráshoz való jog alapján az egyes eljárási garanciák olyan értéket jelentenek, amelyek megszegése vagy be nem tartása

kihat az ügy érdemére, az ügy kimenetelétől függetlenül, tekintve, hogy a sérelem eléri az alaptörvény-ellenesség szintjét.

[36] Az elvi megállapításokat illetően változatlanul irányadó 6/1998. (III.11.) AB határozat úgy foglalta össze a tisztességes eljáráshoz való jog lényegét, hogy az olyan minőség, amelyet az eljárás egészének és körülményeinek figyelembevételével lehet csupán megítélni. Ezért az egyes részletek hiánya ellenére éppúgy, mint az összes részletszabály betartása dacára lehet az eljárás méltánytalan vagy igazságtalan, avagy nem tisztességes [ABH 1998, 91, 95]. A [33] bekezdés kimondta, hogy az eljárás megindításáról való értesítés a tisztességes hatósági eljáráshoz való jog garanciája. (...) az eljárás megindulásáról való értesítés joga, valamint a bizonyítékok megismerésének joga a nyilatkozattételhez és a védekezéshez való jogon keresztül tisztességes hatósági eljáráshoz való jog értelmezési tartományához szükségképpen hozzátartozik.

[37] Az Alkotmánybíróság gyakorlatán túl a Kúriának is kiforrott joggyakorlata van e tárgyban. Érdemes kiemelni ezek közül a Kúria Kfv.IV.35.015/2021/4. számú határozatát, melynek elvi tartalma szerint a tisztességes eljáráshoz való jog alapján egyes eljárási garanciák, így a hivatalból való eljárás megindítása esetén az ügyfél értesítése és a jogszabálynak megfelelően bizonyítás lefolytatása, olyan értéket jelentenek, amelyek megszegése vagy be nem tartása mindenképpen kihat az ügy érdemére, az ügy kimenetelétől függetlenül is, tekintve, hogy a sérelem nagysága eléri az alaptörvény-ellenesség szintjét.

[38] Az Alkotmánybíróság és a Kúria joggyakorlatából következően a határozat – érdemi megítélésétől függetlenül – is megsemmisíthető, ha az eljárási garanciák hiánya vagy sérelme eléri az Alaptörvénybe ütközés szintjét.

[39] A Kúria a Kfv.38.186/2021/10. számú precedensértékű határozatában elvi élel leszögezte, hogy az Ákr. hatálya alól kivett állampolgárság visszavonására irányuló eljárásban is érvényesülnie kell a tisztességes hatósági ügyintézéshez való alapjognak. Mindezt megerősítette a Kúria a Kfv.38.192/2021/9. számú határozatában.

[40] A Kúria rámutat arra, hogy az állampolgárság visszavonása iránti eljárások tekintetében kimondott elvi tétel lényegében minden ilyen tárgyú eljárásra vonatkozik. Ebből az is következik, hogy ezen általános érvényű elvi tétel vonatkozásában minden állampolgárság visszavonása iránti ügy ugyanazonosnak tekinthető, ezért a kiemelt elvi tétel minden ilyen eljárásra vonatkoztatható, annak az adott ügyre vonatkozó érvényét nem befolyásolja, hogy milyen bizonyítékon alapul a közigazgatási határozat.

[41] A precedens értékű határozatok értelmében a tisztességes hatósági ügyintézéshez való alapjog magában foglalja az eljárás megindításáról szóló értesítést, az iratbetekintés, a nyilatkozattétel lehetőségének biztosítását, illetőleg a bizonyítási eljárás lefolytatását.

[42] A Kúria szerint az állampolgárság visszavonására irányuló eljárást szabályozó Vhr. 8/B. § (2) bekezdés Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésében foglaltakkal összhangban való értelmezéséből, valamint a kapcsolódó alkotmánybírósági és kúriai joggyakorlatból fakadóan a felperes sorsát hátrányosan érintő döntés meghozatala előtt nem lett volna mellőzhető az eljárás megindításáról szóló értesítés. Az alperes a felperest a hivatalból eljárás megindításáról nem értesítette, a felperes csak a 2021. augusztus 9-én meghozott alperesi határozatából értesült az állampolgársága visszavonása feltételének fennállása megállapításáról. Az eljárás megindításáról való értesítés követelményét nem elégíti az ki, hogy a felperes a konzuli meghallgatás során felvett jegyzőkönyv alapján sejtethette, hogy mi lesz a meghallgatás következménye, illetőleg, hogy vele szemben a meghallgatás alapján milyen eljárás fog indulni. Az eljárás megindításáról való értesítés azt jelenti, hogy a hatóság közli az ügyféllel, hogy vele szemben milyen eljárást indított, illetőleg, hogy őt az eljárásban milyen ügyféli jogok illetik és milyen kötelezettségek terhelik. Ezen értesítés alapján kerül

ugyanis az ügyfél abba a helyzetbe, hogy tudomást szerezzen arról, hogy vele szemben milyen eljárás indult és az eljárásban az ügyféli jogait gyakorolhassa.

[43] Azzal, hogy az alperes nem értesítette a felperest az eljárás megindulásáról, végső soron a bizonyítás lehetőségétől is elzárta, így a felperesnek a közigazgatási hatósági eljárásban nem volt lehetősége annak bizonyítására, hogy a honosításkor magyar nyelvtudással rendelkezett.

[44] Kérdésként merült fel a felülvizsgálati eljárásban, hogy pótolható lett volna-e a perben a közigazgatási hatósági eljárásban elmulasztott bizonyítás. A Kúria ezt a bizonyítási teherről való kioktatás ellenére sem tartotta a perben pótolhatónak, mert az végső soron azzal az eredménnyel járt volna, hogy a felperes egy jogorvoslati fórumot elveszített volna, mindez pedig eléri az alaptörvény-ellenesség szintjét.

[45] A fentiek alapján a Kúria az elsőfokú ítéletet a Kp. 121. § (1) bekezdés b) pontja alapján úgy változtatta meg, hogy az alperesi határozatot megsemmisítette, és az alperest új eljárás lefolytatására kötelezte.

[46] Az új eljárást az alperesnek a tisztességes hatósági ügyintézéshez való jog érvényesülését biztosítva kell lefolytatnia a [40] bekezdésben írtak érvényre juttatásával.

A döntés elvi tartalma

[47] *Az Ákr. hatálya alól kivett állampolgárság visszavonása iránti eljárásban is érvényesülnie kell a tisztességes hatósági ügyintézéshez való alapjognak.*

[48] *Az ügyféli jogok hatósági eljárásban történő teljes elvonása a közigazgatási perben nem orvosolható lényeges, az ügy érdemére kiható eljárási jogszabálysértés.*

Záró rész

[49] A peresztes alperes köteles megfizetni a felperes részére a Kp. 35. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 83. § (1) bekezdés alapján a felperes felülvizsgálati perköltséget, amelynek összegét a Kúria mérlegeléssel állapította meg. A felperes az elsőfokú bíróság előtti eljárásban perrendszerűen megjelölt költségigénye nem volt, ezért e körben nem kellett rendelkeznie a Kúriának.

[50] Az alperes személyes illetékmentességére tekintettel a feljegyzett felülvizsgálati eljárási illeték az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 5. § (1) bekezdésének c) pontja alapján az állam terhén marad.

[51] A Kúria határozata elleni felülvizsgálat lehetőséget a Kp. 116. § d) pontja zárja ki.

[52] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a felperes kérelmére, a Kp. 115. § (2) bekezdése folytán alkalmazandó Kp. 107. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson bírálta el.

Budapest, 2023. április 6.

Dr. Vitál-Eigner Beáta sk.
a tanács elnöke

Dr. Rák-Fekete Edina sk.
előadó bíró

Dr. Kurucz Krisztina sk.
bíró

Dr. Bernáthné dr. Kádár Judit sk.
bíró

Dr. Horváth Tamás sk.
bíró

A kiadmány hitelül:

tisztviselő